

PREMIUM

Columnist Jerry Goossens, met op de achtergrond de Piekenkermis © Angeliek de Jonge

Het is tijd voor een combinatie van de Piekenkermis en de Parade

Schrijver, journalist en columnist Jerry Goossens schrijft van dinsdag tot en met zaterdag over wat hem opvalt in de stad Utrecht. Dit keer over de Piekenkermis en de Parade.

Jerry Goossens 25-07-19, 06:56 Laatste update: 06:58

Terwijl ik naar huis liep, bedacht ik als zelfbenoemde kenner: de kermis heeft ook niet geïnnoveerd

Nadat ik in deze krant een hartstochtelijk pleidooi had gehouden voor het behoud van de klassieke kermis, bezocht ik vorige week de laatste dag van de Piekenkermis op de Maliebaan. Eerder die week had het nog flink gehoosd, maar nu was het aangenaam zomerweer. Ideaal voor een uurtje slenteren tussen de attracties. Toch was het rustig op de Maliebaan. Om te zeggen dat het helemaal was uitgestorven zou overdreven zijn, maar de loop was eruit. In het kinderachtbaantje sukkelde één peutermeisje onaangedaan over de rails.

Bij het touwtjetrokken (of hoe heet dat?) stond een blonde kermisvrouw nukkig op klanten te wachten. Ook bij de fruitautomaten en het eendjesvissen was geen sterveling te bekennen. Eigenlijk deden alleen de kamelenrace en de ouderwetse schiettent goede zaken. Waar de Piekenkermis altijd een vrolijke aangelegenheid was, maakte ze nu een wat treurige, melancholieke indruk. Ik schoot - letterlijk! - een polaroid, in het besef dat het weleens de laatste zou kunnen zijn. Want met het kermiswezen mag het slecht gaan, een gesubsidieerde kermis die geen publiek meer trekt is al helemaal geen lang leven beschoren. Terwijl ik naar huis liep, bedacht ik als zelfbenoemde kenner: de kermis heeft ook niet geïnnoveerd. Een tikkeltje bedroefd, maar ook tevreden met mijn haarscherpe analyse vervolgde ik mijn weg.

Eergisteren, op de Parade in het Moreelsepark, was het zo snikheet dat theatermakers én publiek na iedere voorstelling een droog verschoninkje aan moesten trekken. Het hart van het festival was als vanouds de zweefmolen: een attractie die eruit zag alsof ie honderd jaar geleden nog op een met platanen omzoomd dorpspleintje in de Provence stond. Het ding oogde zo oud dat je voortdurend vreesde dat de gondeltjes ieder moment konden losschieten om met zwevers en al in het publiek te worden gelanceerd. Toch was de zweefmolen elke ronde tot op het laatste zitje bezet.

Ik ben een beroerde kermisanalist, maar misschien wordt het toch tijd voor de Piekenparade.